

Lad festen begynde

Lasse Skovgaard

Når en-som-hed ban - ker på fle-tal-lets port, og di - ne drøm-me fam - ler i blin - de, og
mis-mo-det tryk - ker - og ly-set bli'r sort, når ven-skab er fjernt som et min - de, så
er det tid til at fin-de glæ-dens sti, Sæt hjer-tet i flam - mer, slip ån - den fri.
er du vel-kom - men på vo-res ste - e - ed, så er du vel-kom - men på vo-res sted.

1. Når ensomhed banker på flertallets port,
og dine drømme famler i blinde,
og mismodet trykker, og lyset bli'r sort,
når venskab er fjernt som et minde,
så er det tid til at finde glædens sti.
Sæt hjertet i flammer, slip ånden fri.
2. Når hverdagen tærer på din energi,
og kroppen glemmer alt om din længsel,
og presset kan mærkes, selv når du har fri,
din dag føles mest som et fængsel,
så find din puls, dyrk din bedste rytmesans.
Lad fødderne tale - bryd ud i dans.
3. Når fællesskab viger for fordom og frygt,
og dine skygger dækker for solen,
og livsglæden viger for det, der er trygt,
din røv, den er limet til stolen,
så er det nu, du skal sprede kærlighed.
Lad hjerterne røres og kom med fred.

4. Når jernringen lægges om hus og om dør,
og dine tænder gemmes i munden,
og friheden slankes og osten er tør,
din gæstfrihed skraber på bunden,
så er det tid til at samles om en fest.
Lad festen begynde - for hver en gæst.
5. Kast mismodet af dig, lad munterhed bo
i øjne, tanker, tunge og tale,
lad hjerterne flettes, lad stemmerne gro
til sangene fylder vor sale.
Hvor du er fra, og hvad end du nu har med,
så er du velkommen på vores sted.
så er du velkommen på vores sted.

Simon Lægsgaard, 2018